

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

11 vtrum incoestus ste determinata species luxuriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

diest malum humanum, quia ex eo non potest sequi humana generatio. Si enim posset humana generatio sequi, nihil horum esset malum humanum, quamvis forte essent mala natura. Et quoniam species vitiorum non distinguuntur penes mala naturae secundum se, sed secundum quod subsunt, aut contrariantur humano virtutibus non apparet unde inter peccata contra naturam diversitas sit specifica. Et hoc insinuat auctor, ponendo ipsam determinatam questionem luxuriae, & nullam mentionem faciendo de diversitate illius specificae: quamvis hoc non cogat, quoniam auctor in 1. artic. huius q. numerando species luxuriae, dixit in numero plurali, Vna contra naturam: & in ar. ult. huius quest. dicit etiam pluraliter, in vitis quae sunt contra naturam, transgreditur, &c. Pluralis, siquidem numerus insinuat videtur pluralitatem vitiorum specificam: nam ratione numeralis distinctionis non fieret sermo pluralis. & vere sic est. Nam species moralium vitiorum non semper sumuntur penes species bonorum privatorum, sed etiam penes diversam motum per se sufficientiam ad privationem virtutis, & eiusdem boni, ut patet in duobus extremis utrius temperantiae, quae idem bonum tollunt, sed diversimode, scilicet per excessum, & per defectum. Vbi tuncque n. occurrit diversitas motiva, quoniam quod libet est per se sufficientes ad privandum bonum alicuius virtutis moralis, ibi diversitas vitia sunt speciem ponenda sunt, ut patet in excessu dantis, & in speciebus gulae, sed diversae consistunt esse motiva in his peccatis contra naturam, ita quod quilibet motum est per se sufficientes ad corruptionem naturalis ordinis actus venerei humani, igitur diversae sunt species peccati contra naturam. Minor probatur, quia mollem motum sola expletio voluptatis veneret. Sodomitiam movet persona indebiti sexus. Bestialem movet suppositum alienae speciei. Abutentem femina extra vas movet delectatio in parte indebita. Et ultimum movet delectatio indebiti moti. Et quodlibet horum est per se sufficientes motum ad corruptendum naturalem ordinem statum in actu venereo humano, ut patet. Rationabile est igitur ponere has quinque species vitii contra naturam. Consonatque distinctio ista metaphysice doctrinae: quoniam ut vitium contra naturam constituitur impossibilitate generationis humanae ex seminatione humana, consequens est, quod ubi tuncque quaedam impotentia generationis humanae in seminatione committitur, ibi per se diversitas sit: quoniam sicut fitio pedis pedalitas quaedam est, & ideo est per se diversificata pedis, ita seminatione in sexu indebito impossibilitas quaedam est generationis humanae ex semine, & sic de aliis. Consonat & haec diversitas specifica moralibus distinctionibus, quia quodlibet horum motuum diversitas est in se a ratione naturali, & est per se motuum ex parte actus venerei, licet ex parte operantis possit aliud esse motuum: & est per se corruptivum boni specialis virtutis moralis, puta, castitatis. Consonat demum propriis huius vitii: quoniam ut patet in litera, vitium istud hoc habet proprium, quod naturali ordini actus humani venerei sunt ipsam actum opponitur. Praedicta autem motiva omnia sunt opposita etiam naturaliter dicto naturali ordini attenduntur. Nec obstat, quod auctor non fecerit mentionem de specifica diversitate huius vitii, quoniam locus ab auctoritate negative non valet. & plurali numero illam insinuat. Nec est verum, quod ista peccata vna & eadem ratione specifica specificissima sunt mala moraliter, quamvis vnum solum bonum morale tollant, quoniam sunt vnum genere penes privationem generationis humanae, & sunt multa specie penes diversam motum per se sufficientiam ad privationem generationis humanae.

Ad secundum dubium dicitur, quod cum vitium molliciti venereque constituitur ex voluntaria pollutione absque concubitu quocumque, nulla apparet differentia formalis, quae distinguat hanc speciem. Sicut enim fit procurata extrinseco adminiculo proprio, vel alieno per quodcumque coniunctum, vel separatum instrumentum dummodo absque concubitu: siue fit procurata per solum interiore actum positum, vel negacive, nulla fit diversitas specifica: quoniam haec

omnia materialiter, vel per accidens se habent ad voluntariam seminationem absque concubitu. Grauius tamen peccatum cum alieno hoc adminiculo fit, ratione societatis in peccato alterius. Et haec intellige loquendo de tali specie peccati secundum se: quoniam loquendo de eodem peccato, ut in subordinatur morose

delectationi, aut desiderio adulterii, recipit etiam adulterii deformitatem: & ut subordinatur morose delectationi, aut desiderio incestus, admittit deformitatem incestus, & sic de aliis. Ad tertium dubium dicitur, quod venereque bestialitatis vitium species specificissima est. Nam neque sexus, aut vasis diversitas in bestia diversitate motui in ordine ad rationem habet: sed sub eadem movendi ratione comprehenditur, quae bestia ipsa movet, ut extraneum a specie humana, sicut omnis concubitus masculi cum masculo inter homines eiusdem speciei, quae sub eadem ratione movet mas, & qualibet eius pars marem ad actum venerem, & mulier mulieremque nata est sequi generatio humana ex commixtione cum sexu diverso bestiae, sicut accidit in commixtione hominum. Et per hoc etiam dicitur, quod omnis concubitus cum demone est eiusdem speciei specificissime, quia sub vna ratione movet, ut supposito non eiusdem speciei: & haec intellige quantum est ex natura actus, hoc est, ipsius concubitus secundum se cum supposito non eiusdem speciei: quoniam ex parte affectus, ut puta, si quis etiam bestia affectu sodomico abutatur, aut cum demone per affectum ad delectationem sodomiticam, vel cum consanguineo, & c. coeat, peccatum ultra bestialitatis vitium, deformitatem sodomiae, vel adulterii, vel incestus vel sacrilegii, & c. induit. Potest quoque ex parte effectus aduictio quandoque patientis affectu, seu consensu, variari bestiale peccatum mulieris cum demone, puta, si demon non confectum a seipso semen, quod non est verum semen humanum, sed quidam humor femini humano similis: sed verum semen humanum acceptum ab aliquo viro, concubendo transfundat. Tale n. peccatum ex parte concubitus est bestialitatis: ex parte vero commixtionis femininum, ad simplicem fornicationem reduciue spectat, eo quod solum delectationem veneream in consumatione vagi concubitus importat. Perinde n. est quod ad hoc, ac delectari in susceptione vagi seminis humani, quod ad simplicem spectat fornicationem, nisi alia qua alia conditio superaddatur. Unde ex tali concubitu generari potest homo filius illius viri, a quo decisum est semine. Nec obstat si vir ille sit pater illius mulieris, si ista tantum hominis semen petierit, non patris proprii, quoniam ex intentione, & proposito peccata distinguuntur. Diversitas autem plus quam generica inter demones, & bruta in esse naturae est, non in esse morali in ordine ad concubitus humanum: quoniam demon ut extremum concubitus humani, concurrit ut simile animali, quod in naturam potest esse extremum concubitus. Formatur enim & movet corpus aereum in similitudinem animalis illius, puta, hominis, aut bestiae, ac per hoc in affectum trahit peccatum in specie illius concubitus, cui assimilatur. Quia tamen secundum veritatem notam talis concubitus est cum extremo extraneae speciei ab homine, & motuum ad tale peccatum est delectatio venerea in extremo alterius speciei, quod motuum commune est omni venereae bestialitati: ideo ex parte actus nulla apparet specifica differentia luxuriae. Differt tamen specie concubitus cum demone a concubitu cum bestia ex admixtione alterius vitii, scilicet religiositatis, non secundum speciem sacrilegii, sed superstitiosis illius, ad quam spectat societas cum demonibus. Est enim in tali concubitu directe societas cum demone.

Ad quartum dubium dicitur, quod peccatum hominis cum muliere extra vas naturale, specie differre videtur a peccato in modo concubendi cum muliere, non propter obiectiones allatas, ut parebit, respondendo ad illas, sed propter diversitatem motuorum: quoniam ad vnum mulieris extra vas naturale movet delectatio partis, seu instrumenti innaturalis: ad utrum vero mulieris in

sub eadem ratione movet mas, & qualibet eius pars marem ad actum venerem, & mulier mulieremque nata est sequi generatio humana ex commixtione cum sexu diverso bestiae, sicut accidit in commixtione hominum. Et per hoc etiam dicitur, quod omnis concubitus cum demone est eiusdem speciei specificissime, quia sub vna ratione movet, ut supposito non eiusdem speciei: & haec intellige quantum est ex natura actus, hoc est, ipsius concubitus secundum se cum supposito non eiusdem speciei: quoniam ex parte affectus, ut puta, si quis etiam bestia affectu sodomico abutatur, aut cum demone per affectum ad delectationem sodomiticam, vel cum consanguineo, & c. coeat, peccatum ultra bestialitatis vitium, deformitatem sodomiae, vel adulterii, vel incestus vel sacrilegii, & c. induit. Potest quoque ex parte effectus aduictio quandoque patientis affectu, seu consensu, variari bestiale peccatum mulieris cum demone, puta, si demon non confectum a seipso semen, quod non est verum semen humanum, sed quidam humor femini humano similis: sed verum semen humanum acceptum ab aliquo viro, concubendo transfundat. Tale n. peccatum ex parte concubitus est bestialitatis: ex parte vero commixtionis femininum, ad simplicem fornicationem reduciue spectat, eo quod solum delectationem veneream in consumatione vagi concubitus importat. Perinde n. est quod ad hoc, ac delectari in susceptione vagi seminis humani, quod ad simplicem spectat fornicationem, nisi alia qua alia conditio superaddatur. Unde ex tali concubitu generari potest homo filius illius viri, a quo decisum est semine. Nec obstat si vir ille sit pater illius mulieris, si ista tantum hominis semen petierit, non patris proprii, quoniam ex intentione, & proposito peccata distinguuntur. Diversitas autem plus quam generica inter demones, & bruta in esse naturae est, non in esse morali in ordine ad concubitus humanum: quoniam demon ut extremum concubitus humani, concurrit ut simile animali, quod in naturam potest esse extremum concubitus. Formatur enim & movet corpus aereum in similitudinem animalis illius, puta, hominis, aut bestiae, ac per hoc in affectum trahit peccatum in specie illius concubitus, cui assimilatur. Quia tamen secundum veritatem notam talis concubitus est cum extremo extraneae speciei ab homine, & motuum ad tale peccatum est delectatio venerea in extremo alterius speciei, quod motuum commune est omni venereae bestialitati: ideo ex parte actus nulla apparet specifica differentia luxuriae. Differt tamen specie concubitus cum demone a concubitu cum bestia ex admixtione alterius vitii, scilicet religiositatis, non secundum speciem sacrilegii, sed superstitiosis illius, ad quam spectat societas cum demonibus. Est enim in tali concubitu directe societas cum demone.

Ad quartum dubium dicitur, quod peccatum hominis cum muliere extra vas naturale, specie differre videtur a peccato in modo concubendi cum muliere, non propter obiectiones allatas, ut parebit, respondendo ad illas, sed propter diversitatem motuorum: quoniam ad vnum mulieris extra vas naturale movet delectatio partis, seu instrumenti innaturalis: ad utrum vero mulieris in

sub eadem ratione movet mas, & qualibet eius pars marem ad actum venerem, & mulier mulieremque nata est sequi generatio humana ex commixtione cum sexu diverso bestiae, sicut accidit in commixtione hominum. Et per hoc etiam dicitur, quod omnis concubitus cum demone est eiusdem speciei specificissime, quia sub vna ratione movet, ut supposito non eiusdem speciei: & haec intellige quantum est ex natura actus, hoc est, ipsius concubitus secundum se cum supposito non eiusdem speciei: quoniam ex parte affectus, ut puta, si quis etiam bestia affectu sodomico abutatur, aut cum demone per affectum ad delectationem sodomiticam, vel cum consanguineo, & c. coeat, peccatum ultra bestialitatis vitium, deformitatem sodomiae, vel adulterii, vel incestus vel sacrilegii, & c. induit. Potest quoque ex parte effectus aduictio quandoque patientis affectu, seu consensu, variari bestiale peccatum mulieris cum demone, puta, si demon non confectum a seipso semen, quod non est verum semen humanum, sed quidam humor femini humano similis: sed verum semen humanum acceptum ab aliquo viro, concubendo transfundat. Tale n. peccatum ex parte concubitus est bestialitatis: ex parte vero commixtionis femininum, ad simplicem fornicationem reduciue spectat, eo quod solum delectationem veneream in consumatione vagi concubitus importat. Perinde n. est quod ad hoc, ac delectari in susceptione vagi seminis humani, quod ad simplicem spectat fornicationem, nisi alia qua alia conditio superaddatur. Unde ex tali concubitu generari potest homo filius illius viri, a quo decisum est semine. Nec obstat si vir ille sit pater illius mulieris, si ista tantum hominis semen petierit, non patris proprii, quoniam ex intentione, & proposito peccata distinguuntur. Diversitas autem plus quam generica inter demones, & bruta in esse naturae est, non in esse morali in ordine ad concubitus humanum: quoniam demon ut extremum concubitus humani, concurrit ut simile animali, quod in naturam potest esse extremum concubitus. Formatur enim & movet corpus aereum in similitudinem animalis illius, puta, hominis, aut bestiae, ac per hoc in affectum trahit peccatum in specie illius concubitus, cui assimilatur. Quia tamen secundum veritatem notam talis concubitus est cum extremo extraneae speciei ab homine, & motuum ad tale peccatum est delectatio venerea in extremo alterius speciei, quod motuum commune est omni venereae bestialitati: ideo ex parte actus nulla apparet specifica differentia luxuriae. Differt tamen specie concubitus cum demone a concubitu cum bestia ex admixtione alterius vitii, scilicet religiositatis, non secundum speciem sacrilegii, sed superstitiosis illius, ad quam spectat societas cum demonibus. Est enim in tali concubitu directe societas cum demone.

ris in vase naturali modo indebito mouet delectatio ipsius mo-

di innaturalis, ut prius dictum est.

¶ Pro prima in obiectione sciendum est quod modus innaturalis con-

tingit dupliciter. Vno modo, ita quod non potest sequi generatio, & tunc so-

lū peccatum in modo est, propter peccatum contra naturam, ut quod hoc fit ve-

rum & de intentione auctoris, patet ex primo huius articuli.

vbi dicitur, quod impedire generationem, plus con-

tra naturam, & ex eo, quod alter non est contra, sed praeter naturam.

Alio modo, ita quod potest ex eo sequi generatio: & talis modus non comprehenditur sub peccato contra naturam nisi reditu-

ne, eo modo quo id quod est praeter naturam, redu-

ditur ad contra naturam. Talis tamen modus, licet absolu-

te deformatate quada importet, propter recessum a naturali modo, non tamen ha-

bet deformatate annexa, quin ex causa possit esse licitus, puta, si dispositio corporis non patitur aliter fieri.

¶ Pro secunda autem obiectione iam potest patere ex dictis, quod commi-

ssio viri cum muliere contra naturam, & cum puero, distinguitur spe-

cie, quia motus sunt diuersi rationi. scilicet delectatio in persona

sexus quidem debet, sed in parte in lebita. Alia enim ratione repugnat

rationi, & naturae, quod ipsa persona concumbens est contra naturam, &

alia ratione, quod persona ipsa concumbens non est contra naturam, sed

quae sunt personae, repugnantiam habent. hae autem extremae non habent

repugnantiam sed illa pars eius. Ibi enim extrema concubitus, quae sunt personae,

repugnantiam habent. hae autem extremae non habent repugnantiam sed illa

pars eius. Ibi enim extrema concubitus, quae sunt personae, repugnantiam

habent. hae autem extremae non habent repugnantiam sed illa pars eius.

Ibi enim extrema concubitus, quae sunt personae, repugnantiam habent.

hae autem extremae non habent repugnantiam sed illa pars eius.

Ibi enim extrema concubitus, quae sunt personae, repugnantiam habent.

hae autem extremae non habent repugnantiam sed illa pars eius.

Ibi enim extrema concubitus, quae sunt personae, repugnantiam habent.

namque sunt peccata moralia ex suo genere, & non ex genere naturae, sed ex

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere naturae, sed ex genere

ARTICVLVS XII.

Utrum uicium contra naturam sit maximum peccatum inter species luxuria.

AD DUODECIMVM sic proceditur. Videtur, quod uicium contra naturam non sit maximum peccatum inter species luxuria. Ita

art. 12. eiusdem q. 5. dubia duo continentur. Primum peccata contra naturam

transcendunt in delectatione naturalem, ita quod unum, & idem peccatum sit contra naturam, &

sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub

delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione,

& sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta,

sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione,

& sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta,

sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione,

& sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta,

sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione,

& sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta,

sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione,

& sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta,

sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione,

& sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta,

sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

Infr. q. 170. art. 1. ad 2. Et 1.2. q. 73. ar. 7. cor. Et 4. di. 41. ar. 4. q. 3. cor. li.

Super Quatuordecim articulis de luxuria.

¶ Nat. 12. eiusdem q. 5. dubia duo continentur. Primum peccata contra naturam

transcendunt in delectatione naturalem, ita quod unum, & idem peccatum sit contra naturam, &

sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub

delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione,

& sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta,

sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione,

& sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta,

sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione,

& sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta,

sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium

naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione,

& sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta,

sub delectatione, & sub uicium naturalem, puta, sub delectatione, & sub uicium